

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä toukokuuta 1996

N:o 300—307

SISÄLLYS

N:o		Sivu
300	Laki kiinteistöjen kauppahintarekisteristä ja kauppahintatilastosta annetun lain muuttamisesta	827
301	Laki eräistä henkilöstön asemaa koskevista järjestelyistä opintotukiasioiden siirryttyä kansaneläkelaitoksen hoidettaviksi	829
302	Asetus alueiden kehittämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	830
303	Asetus ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta	833
304	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 37 ja 38 §:n muuttamisesta	834
305	Asetus lasten päivähoidosta annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	835
306	Asetus ilmansuojeluasetuksen muuttamisesta	836
307	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1996	839

N:o 300

Laki

kiinteistöjen kauppahintarekisteristä ja kauppahintatilastosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan kiinteistöjen kauppahintarekisteristä ja kauppahintatilastosta 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetun lain (552/80) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (1030/94), sekä

muutetaan lain nimike ja 1 §, näistä 1 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, seuraavasti:

Laki

kiinteistöjen kauppahintarekisteristä

1 §

Kiinteistökaupoista pidetään kauppahintarekisteriä, ja rekisteristä annetaan siihen perustuvaa tietopalvelua.

Kauppahintarekisterin ja siitä annettavan

tietopalvelun tarkoituksena on palvella kiinteistön arvon määrittämistä lunastustoimituksessa, maankäytön suunnittelussa, verotuksessa, luotonannossa sekä muissa arviointi- ja tutkimustehtävissä.

HE 212/95

MmVM 2/96

EV 22/96

43—1996

460301A

Kauppahintarekisteriä pitää ja tietopalvelua
antaa maanmittauslaitos.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä-
kuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 301

Laki**eräistä henkilöstön asemaa koskevista järjestelyistä opintotukiasioiden siirryttyä kansaneläkelaitoksen hoidettaviksi**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Opintotukiasioiden siirron yhteydessä valtion opintotukikeskuksen palveluksesta kansaneläkelaitoksen palvelukseen siirtynyttä henkilöä, joka on syntynyt 31 päivän joulukuuta 1939 jälkeen, pidetään valtion eläkelain (280/66) 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuna vanhana edunsaajana. Edellytyksenä on, että edellä tarkoitettu henkilö on ollut 31 päivänä joulukuuta 1992 yhdenjaksoisessa valtion eläketurvan piiriin kuuluvassa palveluksessa ja että hänen tällainen palveluksensa on jatkunut 30 päivään huhtikuuta 1994 saakka sekä että hänen välittömästi sen jälkeen alkanut kansaneläkelaitoksen eläkesäännön piiriin kuuluva palveluksensa jatkuu yhdenjaksoisesti eläketapahtumaan asti. Lisäksi edellytetään, että muut säädetyt edellytykset täyttyvät.

Valtion eläkelain 1 §:n 3 momentissa säädettyä kuuden kuukauden palvelusaikavaatimusta ja kolmen vuoden eläkeaikavaatimusta sovellettaessa kansaneläkelaitoksen eläkesäännön soveltamisalaan kuuluva palvelus rinnastetaan 1 päivästä toukokuuta 1994

lukien valtio eläkelain soveltamisalaan kuuluvaan palvelukseen. Kansaneläkelaitoksen eläkesäännön mukainen työkyvyttömyys- ja työttömyyseläke, joka on myönnetty valtion eläkelain 5 a §:ää vastaavia säännöksiä soveltaen, rinnastetaan mainittua lainkohtaa sovellettaessa myönnettyyn eläkkeeseen.

Tässä pykälässä tarkoitetut edellytykset täyttävään henkilöön sovelletaan valtion eläkelain 4, 10 ja 12 §:n vanhoja edunsaajia koskevia säännöksiä siltä osin kuin hänen palveluksensa on kuulunut valtion eläkelain soveltamisalaan. Vanhuuseläkkeen saamisen edellytyksenä on valtion eläkelain 8 §:ssä säädettyjen edellytysten lisäksi, että kansaneläkelaitoksen eläkesäännön soveltamisalaan kuuluva palvelus on päättynyt.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1996.

Lakia sovelletaan eläkkeisiin, joiden perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut 1 päivänä toukokuuta 1994 tai sen jälkeen.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Claes Andersson*

N:o 302

Asetus**alueiden kehittämisestä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan alueiden kehittämisestä 17 päivänä joulukuuta 1993 alueiden kehittämisestä annetun asetuksen (1315/93) 1 §:n 1 momentti, 2 ja 3 §, 4 §:n 2 momentti, 8 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentti, 11 §:n 1 momentti, 13 §:n 2 ja 3 momentti, 16—18 § ja 19 §:n 2 momentti sekä

lisätään asetukseen uusi 9 a §, 12 §:ään uusi 2 momentti ja asetukseen uusi 19 a § seuraavasti:

1 §

Alueiden kehittämisestä annetun lain (1135/93) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tavoiteohjelmien valmistelusta vastaa asianomainen ministeriö yhteistyössä muiden ministeriöiden ja mainitun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettujen aluekehitysviranomaisten kanssa.

2 §

Tavoiteohjelmia ovat rakennemuutosalueohjelma, maaseutuohjelma, saaristo-ohjelma, osaamiskeskusohjelma ja raja-alueohjelma.

3 §

Alueiden kehittämisestä annetun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitetut aluekehittämisohjelmat kootaan maakunnan kehittämisohjelmaksi, jonka tavoitteena on alueen erityispiirteiden, ongelmien ja tarpeiden pohjalta vahvistaa alueen tuotantoa ja parantaa tuotantorakennetta, työllisyyttä ja väestön osaamista sekä vähentää sijainnista ja luonnonoloista elinkeinotoiminnalle aiheutuvia haittoja.

4 §

Rakennemuutosalueita määrätään vain kehitysalueen ulkopuolella.

8 §

Raja-alueohjelmaa koskevan yhteistyön yhteensovittamisesta Suomessa vastaa asianomainen ministeriö.

9 a §

Kehitysalueita ja tukialueita määrättäessä käytetään perusteena lähinnä asukasta kohden laskettua bruttokansantuotetta, työttömyyttä, muuttoliikettä, elinkeinorakennetta ja asukastiheyttä.

10 §

Asioiden valmistelua varten neuvottelukunta voi asettaa jaostoja ja kutsua niihin asianomaisen ministeriön luvalla jäseniksi (*jaostojäsen*) neuvottelukuntaan kuulumattomia henkilöitä. Jaostojäsenille suoritettavista palkkioista ja korvauksista on voimas-

sa, mitä valtion komitean jäsenten osalta määrätään.

11 §

Aluekehitysviranomainen voi myöntää avustusta maakunnan kehittämisrahasta määrääkäänsäin kehittämishankkeisiin ja alueen kuntien välisen elinkeinopoliittisen yhteistyön edistämiseen alueen kehittämistavoitteiden toteuttamiseksi. Hankkeiden toteuttajina voivat olla julkiset ja yksityiset yhteisöt, säätiöt sekä yksityiset henkilöt. Avustuksen hakijan on itse osallistuttava hankkeen rahoitukseen.

12 §

Hyväksyttäväksi menoiksi luetaan avustusta myönnettäessä myös muut kuntien välisen elinkeinopoliittisen yhteistyön edistämiseksi kunnille aiheutuvat menot hallintomenoja lukuun ottamatta.

13 §

Avustuspäätöksessä on hakijalle ilmoitettava, että hakemuksessa olevat tiedot ovat aluekehitysviranomaisen ja asianomaisen ministeriön käytössä seurantaan varten.

Avustuspäätöksessä on mainittava asianomaisen ministeriön, valtioneuvoston ja valtiontalouden tarkastusviraston oikeudesta valvoa avustuksen käyttöä sekä kaikki avustusta koskevat ehdot.

16 §

Jos avustusta on käytetty muuhun tarkoitukseen kuin mihin se on myönnetty tai jos avustusta haettaessa on annettu olennaisessa kohdassa vääriä tietoja tai salattu avustuksen myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja taikka jos avustuksen saaja ei ole noudattanut avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja, aluekehitysviranomaisen tulee periä avustus takaisin siltä osin kuin tukea on maksettu perusteettomasti. Takaisin perittävä avustukselle on määrättävä maksettavaksi avustuksen maksamispäivästä vuotuista korkoa korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettavaa avustusta makseta viimeistään asetettuna erä-

päivänä, on sille maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan.

Aluekehitysviranomainen voi määrätä avustuksen palautettavaksi, jos sellaisen omaisuuden, jonka hankkimiseen avustus on myönnetty, omistus- tai hallintaoikeus on luovutettu ennen kuin viisi vuotta on kulu- nut avustuksen maksamispäivästä. Takaisin perittävä avustukselle voidaan määrätä maksettavaksi avustuksen maksamispäivästä vuotuinen korko, joka kulloinkin vastaa Suomen Pankin peruskorkoa lisättynä neljällä prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettavaa avustusta makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, on sille maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan.

17 §

Aluekehitysviranomaisen tulee seurata avustettavien hankkeiden toteutumista. Aluekehitysviranomaisen tulee ylläpitää asianomaisen ministeriön ohjeiden mukaista seurantarokisteriä sekä laatia asianomaiselle ministeriölle vuosittain avustettavien hankkeiden toteutumista ja vaikutuksia koskeva seurantaraportti.

Asianomainen ministeriö vastaa maakunnan kehittämisrahan valtakunnallisesta seurannasta ja aikaansaatu- jien tulosten arvioinnista.

18 §

Mitä 11—16 §:ssä ja 17 §:n 1 momentissa säädetään aluekehitysviranomaisen oikeuksista ja velvollisuuksista, koskee soveltuvin osin asianomaista ministeriötä, kun se päättää maakunnan kehittämisrahan käytöstä alueiden kehittämisestä annetun lain 6 §:n 2 momentin nojalla.

Asianomaisella ministeriöllä, valtioneuvoston tarkastajilla ja valtiontalouden tarkastusvirastolla on oikeus tarkastaa maakunnan kehittämisrahasta myönnettyjen avustusten myöntämistä, maksatusta, käyttöä ja valvontaa.

19 §

Asianomainen ministeriö voi antaa aluekehitysviranomaisille ohjeita aluekehittämishjelmien valmistelusta sekä maakunnan kehittämisrahan myöntämisestä, maksamisesta ja valvonnasta.

19 a §

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan myös aluekehitysviranomaisen ja asianomaisen ministeriön Euroopan yhteisön rakennerahastoista myöntämiin avustuksiin.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1996.

Takaisin maksettavaan tukeen, joka oli viivästyneenä tämän asetuksen tullessa voimaan, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouni Backman*

N:o 303

Asetus

ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen käytöstä tiellä 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1257/92)
17 §:n 5 momentti seuraavasti:

17 §

*Liukusteiden käyttö auton ja siihen
kytketyn hinattavan ajoneuvon renkaissa*

ulkonema olla enintään 2,0 mm. Käytetyssä
kuorma-autonrenkaassa saa nastan ulkonema
olla enintään 2,5 mm.

5. Käytetyssä henkilöautonrenkaassa ja
kevyessä kuorma-autonrenkaassa saa nastan

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä tou-
kokuuta 1996.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 304

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 37 ja 38 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä

muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/92) 37 §:n 1 ja 3 momentti sekä 38 §:n 2 momentti seuraavasti:

37 §

Nastojen lukumäärä ja asennus

1. Auton nastarenkaassa, jonka vanteen halkaisija on enintään 13", saa olla enintään 90 nastaa ja renkaassa, jonka vanteen halkaisija on enintään 15", enintään 110 nastaa. Suuremmalle vanteelle asennettavassa henkilöautonrenkaassa saa olla enintään 130 nastaa ja muussa renkaassa enintään 150 nastaa.

3. Nastojen kärkien ulkonemien keskiarvo saa uudessa nastarenkaassa tai kiinnitettäessä käytettyyn renkaaseen uusia nastoja olla kevyessä kuorma-autonrenkaassa ja henkilöautonrenkaassa enintään 1,2 mm ja kuorma-autonrenkaassa enintään 1,5 mm.

38 §

Nastojen hyväksyminen

2. Nastan tyyppihyväksymisen ehtona on, että henkilöautonrenkaassa nastan staattinen pistovoima 1,2 mm:n ulkonemalla mitattuna on enintään 120 N ja että nastan massa on enintään 1,1 g. Kevyessä kuorma-autonren-

kaassa nastan edellä tarkoitettu pistovoima saa olla enintään 180 N ja massa enintään 2,3 g sekä kuorma-autonrenkaassa vastaavasti 1,5 mm:n ulkonemalla mitattuna 340 N ja 3,0 g. Ajoneuvohallintokeskus voi myös hyväksyä muun kuin tässä tarkoitetuilla nastoilla varustetun nastarenkaan ehdolla, että sen aiheuttama tienpäällysteen kuluminen ei ole tämän momentin vaatimukset täyttävällä nastalla varustetun nastarenkaan aiheuttamaa kulumista suurempi.

1. Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä toukokuuta 1996.

2. Asetuksen 38 §:n 2 momentin muutos kuorma-autonrenkaan nastojen osalta koskee asetuksen voimaantulon jälkeen myönnettyjä tyyppihyväksyntöjä.

3. Asetuksen 37 §:n 1 momentin ja 38 §:n 2 momentin muutokset henkilöautonrenkaan osalta koskevat rengasta, jonka valmistusviikkomerkitä on 177 tai myöhempi taikka joka valmistusviikkomerkinästä riippumatta otetaan käyttöön 1 päivänä lokakuuta 1998 tai sen jälkeen.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 305

Asetus

lasten päivähoidosta annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan lasten päivähoidosta annetun asetuksen muuttamisesta 21 päivänä elokuuta 1992 annetun asetuksen (806/92) voimaantulosäännöksen 1 momentti seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. Asetuksen 6 §:ää sovelletaan kuitenkin viimeistään 1 päivästä elokuuta 1993 lukien.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1996.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 306

Asetus ilmansuojeluasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Ympäristöministerin esittelystä

muutetaan 24 päivänä syyskuuta 1982 annetun ilmansuojeluasetuksen (716/82) 1 §:n johdantokappale sekä 3, 6 ja 8 kohta, 2 — 4 §, 5 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti, 6 §, 2 luvun otsikko, 7 §:n 1 momentin johdantokappale ja 13 kohta, 7 a §:n 1 ja 3 momentti, 18 ja 20 § ja 23 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentin johdantokappale ja 3 kohta ja 20 §:n 1 ja 2 momentti 19 päivänä syyskuuta 1986 annetussa asetuksessa (687/86), 2 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla asetuksella ja 17 päivänä elokuuta 1992 annetulla asetuksella (773/92), 3 ja 20 § osittain muutettuna mainitulla 19 päivänä syyskuuta 1986 annetulla asetuksella, 4 § 28 päivänä elokuuta 1992 annetussa asetuksessa (841/92), 2 luvun otsikko ja 18 § mainituissa 17 päivänä elokuuta 1992 annetussa asetuksessa, 7 a §:n 1 ja 3 momentti 21 elokuuta 1992 annetussa asetuksessa (815/92) ja 23 §:n 3 momentti 14 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa asetuksessa (940/91), sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 19 päivänä syyskuuta 1986 ja 17 päivänä elokuuta 1992 annetuilla asetuksilla, uusi 9 kohta, asetukseen uusi 5 a §, 22 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 19 päivänä syyskuuta 1986 annetulla asetuksella uusi 1 momentti, jolloin nykyinen 1 momentti siirtyy 2 momentiksi, seuraavasti:

1 §

Ympäristöministeriön tehtävänä on sen lisäksi, mitä ilmansuojelulaissa (67/82) säädetään, johtaa, ohjata ja kehittää ilmansuojelua sekä siinä tarkoituksessa erityisesti:

3) ohjata alueellisen ympäristökeskuksen ja kunnan ilmansuojelutehtäviä hoitavan viranomaisen ilmansuojelulain mukaista toimintaa sekä ilmansuojelun yleistä toteutumista;

6) päättää, mitä tietoja on merkittävä ilmansuojelun tietorekisteriin;

8) huolehtia ilmansuojelun yleisestä valitus- ja tiedotustoiminnasta; sekä

9) päättää tarvittaessa, mitä tietoja Suomen ympäristökeskuksen ja alueellisten ympäristökeskusten on kerättävä parhaan käyttökelpoisen tekniikan seuraamiseksi, ja näiden tietojen luovuttamisesta Suomen ympäristökeskukselle.

2 §

Alueellisen ympäristökeskuksen tehtävänä

on sen lisäksi, mitä ilmansuojelulaissa säädetään, ohjata ja kehittää ilmansuojelua toimialueellaan ja tässä tarkoituksessa erityisesti:

1) valvoa ja seurata ilmansuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja ohjeiden noudattamista toimialueellaan;

2) huolehtia ilmansuojelulain 9 ja 9 a §:n nojalla annettavien valtioneuvoston yleisten ohjeiden ja määräysten valmistelusta ja täytäntöönpanosta;

3) seurata ja edistää ilmansuojelun huomiointa ottamista toimialueellaan toteutettavissa suunnitelmissa ja muissa hankkeissa;

4) antaa ohjeita ja neuvoja kunnan ilmansuojelulain mukaisista tehtävistä huolehtivalle viranomaiselle tämän tehtävien hoitamisesta;

5) antaa ohjeita ja neuvoja toiminnanharjoittajalle ilmansuojelutoimista;

6) huolehtia ilmansuojelua koskevien tietojen keräämisestä toimialueellaan ja näiden tietojen siirtämisestä ilmansuojelun tietorekisteriin;

7) huolehtia toimialueellaan ilmansuojelun valistus-, koulutus- ja tiedotustoiminnasta; sekä

8) huolehtia parhaan käyttökelpoisen tekniikan seurannan edellyttämien tietojen keräämisestä.

3 §

Kunnan ilmansuojelutehtäviä hoitavan viranomaisen tehtävänä on erityisesti:

1) huolehtia paikallisten olojen edellyttämästä ilmanlaadun seurannan järjestämisestä sekä tähän liittyvästä ilmaan tulevien päästöjen vaikutusten yleisestä tarkkailusta;

2) valvoa ja seurata ilmansuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja ohjeiden noudattamista sekä tarvittaessa ilmoittaa alueelliselle ympäristökeskukselle seikat, jotka edellyttävät alueellisen ympäristökeskuksen tai ympäristöministeriön toimia;

3) edistää kunnan toimielinten yhteistoimintaa ilmansuojelun alalla sekä seurata ilmansuojelun toteutumista kunnan eri hallinnonaloilla ja tehdä tätä koskevia esityksiä ja aloitteita;

4) edistää ilmansuojelussa yhteistoimintaa muiden kuntien kunnan ilmansuojelulain mukaisia tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa;

5) huolehtia kunnan ilmansuojelutehtävien kannalta tarpeellisten tietojen hankkimisesta ja näiden tietojen antamisesta ilmansuojelun tietorekisteriin merkittäviksi; sekä

6) huolehtia ilmansuojelun paikallisesta valistus-, koulutus- ja tiedotustoiminnasta.

4 §

Ilmansuojelulain 6 §:n mukaisia asiantuntijaviranomaisia ovat sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö ja Suomen ympäristökeskus. Saman pykälän mukaisia ilmansuojelun asiantuntijalaitoksia ovat maatalouden tutkimuskeskus, metsäntutkimuslaitos, ilmatieteen laitos, valtion teknillinen tutkimuskeskus ja kansanterveyslaitos.

5 §

Asiantuntijaviranomaisen ja asiantuntijalaitoksen tehtävänä on:

1) antaa ympäristöministeriölle, alueelliselle ympäristökeskukselle, kunnalle, kunnan ilmansuojelulain mukaisista tehtävistä huolehtivalle viranomaiselle ja kunnan ym-

päristölupaviranomaiselle pyynnöstä lausuntoja ilmansuojelulain mukaisten ilmalupahakemusten johdosta ja muissa ilmansuojelulain täytäntöönpanoon liittyvissä asioissa;

Asiantuntijaviranomainen ja asiantuntijalaitos voivat antaa lausuntoja tai tehdä selvityksiä ja tutkimuksia myös toiminnanharjoittajalle tämän toimeksiannosta.

5 a §

Suomen ympäristökeskuksen on sen lisäksi, mitä edellä 5 §:ssä säädetään, erityisesti huolehdittava parhaan käyttökelpoisen tekniikan seurannasta, arvioinnista ja siihen liittyvästä tiedottamisesta sekä huolehdittava ilmansuojelun tietorekisterin tietojen keräämisen järjestämisestä, tietojen ylläpidon järjestämisestä ja tietojärjestelmien kehittämisestä.

Suomen ympäristökeskus voi sopia, että ilmansuojelun tietorekisterin tai sen osan ylläpidosta vastaa joku ilmansuojelun asiantuntijalaitos.

6 §

Edellä 5 §:ssä tarkoitettujen asiantuntijatehtävien suorittamisesta peritään maksuja siten kuin valtion maksuperustelain (150/92) nojalla on säädetty tai määrätty.

2 luku

Luvanhakuvelvollisuus

7 §

Seuraavien laitosten toiminnalle tai niiden toiminnan olennaiseen muuttamiseen on haettava ilmansuojelulain mukainen ilmalupa:

13) valimo tai muu sulatto, jonka tuotanto on vuodessa vähintään 200 tonnia;

7 a §

Toiminnanharjoittajan, joka varastoi muita polttonesteitä kuin raskasta polttoöljyä, sekä toiminnanharjoittajan, joka varastoi muita haihtuvia orgaanisia kemikaaleja, on haettava ilmansuojelulain mukainen ilmalupa toiminnalleen tai sen olennaiseen muuttamiseen, jos toiminnanharjoittajan samassa toimipaikassa olevien varastosäiliöiden tilavuus

on yhteensä yli 10 000 m³ tai jos säiliöt ovat varastoalueella, missä tällaisten säiliöiden tilavuus on yhteensä yli 50 000 m³.

Sotilaskäyttöön ja rajavartiolaitoksen käyttöön liittyvään kemikaalien varastointiin sekä huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/92) tarkoitettulle valtion varmuusvarastolle haettava ilmalupaa koskeviin tietoihin sovelletaan, mitä yleisten asiakirjojen julkisuudesta annetun lain 9 §:ssä ja eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjojen julkisuudesta sisältävän asetuksen 1 §:ssä säädetään.

18 §

Ympäristöministeriön on varattava niille viranomaisille, laitoksille ja yhteisöille, joiden toimialaan tai tehtäviin ilmansuojelulain 9, 9 a ja 10 §:n nojalla annettavat valtioneuvoston tai ympäristöministeriön yleiset ohjeet tai määräykset voivat olennaisesti liittyä, kuten valtiovarainministeriölle, sosiaali- ja terveysministeriölle, maa- ja metsätalousministeriölle, kauppa- ja teollisuusministeriölle, liikenneministeriölle, alueellisille ympäristökeskuksille, Suomen Kuntaliitolle, teollisuuden ja voimatalouden keskusjärjestöille sekä ilmansuojelun alalla toimiville kansalaisjärjestöille, tilaisuus lausunnon antamiseen yleisiä ohjeita ja määräyksiä koskevista ehdotuksista.

20 §

Ilmansuojelun tietorekisteriin merkitään ilmansuojelulain nojalla haetuista ilmaluvista saatavat tiedot sekä muut ilmansuojelun suunnittelun, valvonnan ja tutkimuksen kannalta tarpeelliset tiedot siten kuin ympäristöministeriö asiasta erikseen määrää.

Suomen ympäristökeskus antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tietorekisterin tietojen ke-

räämisestä, tarkistamisesta ja käyttämisestä sekä muista rekisteriin liittyvistä asioista.

22 §

Ilmansuojelun ja sitä koskevien tehtävien hoidon edistämistä varten ympäristöministeriön yhteydessä toimii ilmansuojelun neuvottelukunta.

23 §

Jos neuvottelukunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai muu jäsen taikka varajäsen eroaa kesken toimikauden, ympäristöministeriö määrää hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä toukokuuta 1996.

Ilmalupa on haettava edellä 7 §:ssä tarkoitettulle toiminnalle, josta on hyväksytty tai tehty ilmoitus ilmansuojelulain nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa, seuraavasti:

1) 1—7 kohdassa mainituille 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä; sekä

2) 8—22 kohdassa mainituille 31 päivään joulukuuta 2000 mennessä.

Jos edellä 2 momentissa tarkoitettua toimintaa varten on haettu ilmalupa säädetyssä määräajassa, toimintaa voidaan jatkaa aikaisemmin annetun päätöksen mukaisesti, kunnes ilmalupa on ratkaistu lainvoimaisella päätöksellä.

Jos toiminnasta ei ole aiemmin tarvinnut tehdä ilmoitusta ilmansuojelulain nojalla ja toimintaa varten on haettava ilmalupa 7 §:n 1 momentin 13 kohdan nojalla, on lupaa haettava vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Toimintaa voidaan jatkaa kunnes ilmalupa koskeva asia on ratkaistu lainvoimaisella päätöksellä.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

N:o 307

Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1996

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntönpäntöä 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/94) 11 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Hakeminen

Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 mukaiseen peltokasvien tukijärjestelmään perustuvaa pinta-alatukea ja kesannointikorvausta koskeva hakemus on toimitettava viimeistään 15 päivänä toukokuuta 1996 maatilalan talouskeskuksen sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Sanotun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 10—12 artiklojen mukaisia muutoksia voidaan ilmoittaa viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 1996.

Hakemus on tehtävä käyttäen maa- ja metsätalousministeriön lomakkeita nrot 101A, 101B, 102A, 102B ja 102C.

2 §

Satotaso

Peltokasvien tuen määrittävinä satotasoina käytetään viljoille ja palkokasveille A alueella 3,4 tn/ha, B—C1 alueella 2,8 tn/ha ja C2—C4 alueella 2,3 tn/ha. Satotaso öljykasveille on koko maassa 1,59 tn/ha.

3 §

Peltokasvien tuen maksaminen

Peltokasvien tuki maksetaan pinta-alatukihakemuksen määräyksen mukaisena hakuaikana jättäneelle hakijalle. Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmätyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 3887/92 4 artiklan 2 kohdan mukaisina erityistapauksina, jotka mahdollistavat tuen maksamisen toiselle henkilölle kuin hakijalle, hyväksy-

tään hakijan kuolema tai sen tilan tai tilan osan, jota hakemus koskee, omistus- tai hallintaoikeuden siirtyminen. Uudelle omistajalle tai haltijalle tuki voidaan maksaa ainoastaan ensimmäisen tuenhakijan ilmoittamille viljelylohkoille.

4 §

Pinta-alatuen maksaminen

Peltokasvien tukijärjestelmään perustuvaa pinta-alatukea maksetaan koko maassa tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille ja öljypellavalle.

5 §

Pienin lohko

Pienin hyväksyttävä kasvulohko, jolle maksetaan peltokasvien tukea tai joka hyväksytään rehualaksi, on 0,10 ha.

6 §

Lohkojen merkitseminen

Hakijan on merkittävä hakemukseen ja liitekarttaan numeroilla viljelemänsä perus- ja kasvulohkot.

Peruslohkolla tarkoitetaan maatalaan kuuluvaa peltoaluetta tai muuta maatalousaluetta, jota rajaavat vesistö, piirioja, valtaoja, tie, metsä, kunnan raja tai muu vastaava. Peruslohko käsittää vain yhden maankäyttölajin ja kuuluu vain yhdelle maatilalle lukuun ottamatta maa- ja metsätalousministeriön erikseen määrittämiä viljelykiertoon liittyviä tapauksia.

Kasvulohkolla tarkoitetaan peltoaluetta tai maatalousmaa-aluetta, jossa yksittäinen maatala kasvattaa yksittäistä kasvia yhtä käyttöä varten. Kasvulohko on enintään peruslohkon

suuruinen ja se liittyy aina yhteen peruslohkoon. Peruslohkot merkitään hakemuslomakkeisiin viranomaisten niille antamin tunnusnumeroin. Kasvulohkot merkitään aakkosilla A:sta alkaen.

Pinta-alaan perustuvia rangaistuksia määrättäessä sovelletaan kansallisissa maanmittaustoimissa käytettävää mittaustarkkuutta. Perus- ja kasvulohkojen pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

7 §

Kartat

Hakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilta saatu ja heidän antamiensa ohjeiden mukaan täytetty karttakopio mittakaavassa 1:5 000 tai 1:10 000.

8 §

Hyväksyttävä viljelytapa

Peltokasvit, joille tukea haetaan, on kylvettävä paikkakunnalla käytettävän hyvän viljelytavan mukaisesti tarkoituksena tuottaa korjuukelpoinen sato. Siemenen määrän on oltava riittävä ja kylvömuokkauksen laadultaan sellainen, että siementen itäminen on mahdollista. Öljykasvien pieni siemenkoko on niitä kylvettäessä otettava huomioon ja kylvettäessä on käytettävä öljykasveille sopivaa kylvötekniikkaa.

9 §

Uusien alojen hyväksyminen tukikelpoiseksi

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukikelpoiseksi voidaan hyväksyä vuosina 1992—94 annettujen pellonraivausmaksusta annetun lain (602/87) ja siihen myöhemmin tehtyjen muutosten sekä pellonraivauksen määräämisestä rajoittamisesta annetun lain (1385/91) mukaisten raivauslupien perusteella raivatut alat sekä uusjakotoimituksissa vuosina 1995—96 jaetut uudet peltolohkot.

Viljelijän on pinta-aratukihakemuksessa ilmoitettava uusien tukikelpoisten alojen hyväksymisperuste. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä päätös kyseisten alojen tukikelpoisuudesta tukihakemusta koskevan päätöksen yhteydessä. Maa- ja metsä-

talousministeriö ilmoittaa ennen päätöksentekoa tarkemmat perusteet uusien tukikelpoisten lohkojen hyväksymiselle ottaen huomioon sen, että kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten tekemien päätösten mukainen ala ei ylitä komission asetuksen (EY) N:o 658/96 tietyistä edellytyksistä tiettyjen peltokasvien tuottajien tukijärjestelmän mukaisten korvausten myöntämiseksi mukaista kokonaisalaa.

10 §

Tukikelpoisen ja tukikelvottoman alan vaihto

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklan 4 kohdan mukaiset maatalouden harjoittamiseen, kasvien terveyteen tai ympäristöön liittyvien syiden takia tapahtuvat tuen ulkopuolelle jääneiden alojen ja korvaukseen oikeutettujen alojen väliset vaihdot hyväksytään ainoastaan peruslohkotasolla. Ala, joka siirretään tukeen oikeuttavaksi, ei voi olla suurempi kuin tuen ulkopuolelle siirrettävä ala. Vaihto on ilmoitettava vuosittain pinta-aratukihakemuksessa.

11 §

Viljelystä poistetuiksi kelpaavat alueet

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 artiklan 7 tarkoittamien viljelystä poistettujen alueiden, jäljempänä kesantopeltojen, hoidossa on otettava huomioon ympäristön- ja vesiensuojelun tavoitteet. Vuonna 1996 kesannoksi hyväksytään avokesannot, muokkaamattomat kesannot ja viherkesannot.

Peltokasvien tukeen liittyväksi viljelystä poistetuksi alueeksi eli kesannoksi ei hyväksytä peltoa, joka kasvukunnoltaan on niin huono, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien tuotantoon, vaikka pelto olisi hyväksyty kesannoksi aiempina vuosina.

12 §

Kesannoitavien alueiden hoito

Tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla ja pohjavesialueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on toteutettava pääsääntöisesti viherkesantona.

Avokesannon muokkausta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan. Kesantolohkoja voi niittää rikkaruohojen leviämisen estämi-

seksi, mutta se on tehtävä niin, ettei lintujen pesimistä häiritä. Muokkaamattoman ojanpientareen leveyden tulee vesilain säännösten mukaan olla vähintään 60 cm. Kesantopelloilla voidaan rikkakasveja torjua kemiallisesti.

Kesantolohkoa ei saa käyttää seuraavana vuonna siementuotantoon.

Jos kesannossa viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- tai rehutarkoituksiin, noudatetaan kyseisen kasvin hyväksyttäviä viljelytapoja. Kesantovelvoitteen kattamiseen ilmoitettuja metsitettyjä tai ympäristökijärjestelmän mukaisesti kesannoituja aloja hoidetaan niitä koskevien määräysten mukaisesti.

Jos kesannon hoito-ohjeita ei noudateta, voidaan kesannointikorvaus jättää osaksi tai kokonaan maksamatta.

13 §

Syysviljan kylvö kesantopellolle

Komission asetuksen (EY) N:o 762/94 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kesannoinnin osalta mukaisesti kesantolohko voidaan 15.7.1996 jälkeen kylvää syysviljalle, jos sadon korjuu tai käyttö tapahtuu seuraavana vuonna.

14 §

Viherkesanto

Viherkesanto voi olla joko yksi- tai monivuotista. Viherkesannoksi hyväksytään aikaisemmin perustettu viljelty nurmi tai viherkesanto tai se voidaan perustaa 30.6.1996 mennessä. Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä tai nurmisiemenseosta tai riistalaidunkasveja. Valta-ojaan tai vesistöön rajoittuvan kesantolohkon tulee vähintään 3 metrin osalta olla monivuotista viherkesantoa, ellei muutoin ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa.

15 §

Kesannon käyttö riistalaitumena

Kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei viherkesantoa voi perustaa kuitenkaan pelkästään

viljan tai viljan ja palkokasvien tai viljan ja öljykasvien siemenseoksella tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua viherkesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois eikä satoa saa muutenkaan korjata eikä siitä saa olla taloudellista hyötyä hakijalle.

16 §

Hukkakauran torjunta kesantopelloilla

Jos kesantopellossa esiintyy hukkakauraa, on kasvusto niitettävä hyvissä ajoin ennen hukkakauran röyhylle tuloa tai se on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annetun lain (178/76) edellyttämällä tavalla.

17 §

Kesantovelvoitteen siirto

Komission asetuksen (EY) N:o 762/94 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kesannoinnin osalta mahdollistamaa kesantovelvoitteen siirtoa tuottajalta toiselle koskevaa säännöstä ei sovelleta vuonna 1996.

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovaatimus jokaisen tuotantoalueen osalta lukuun ottamatta seuraavia vaihtoehtoja, joita noudatetaan siirrettäessä kesantovelvoitetta tuotantoalueelta toiselle:

1) tuotantoalueelta viereiselle tuotantoalueelle siirrettävä kesanto on kooltaan alle kaksi hehtaaria;

2) tuotantoalueen rajaan rajoittuva kesantolohko voidaan lukea jompaan kumpaan tuotantoalueeseen; tai

3) kesantolohko voidaan siirtää viereiseltä alhaisemman satotason tuotantoalueelta korkeammalle saman suuruisena ja korkeamman satotason alueelta viereiselle alhaisemmalle, jos otetaan huomioon laskennallinen keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos.

Tuen hakija voi valita vain yhden 2 momentissa mainituista vaihtoehdoista.

N:o 307

18 §

Poikkeukset kahden vuoden viljelyvaatimukseen

Kesannoitavien peltojen on oltava hakijan viljelemiä hakemusta edeltävän kahden edellisen vuoden aikana. Jos mainittu ehto ei täyty, voi viljelijä kesannoida tällaisia peltoja seuraavissa tapauksissa:

Ennen 31.12.1994 viljelijän hallintaan tulleita alueita voi kesannoida, jos koko tila on ostettu tai vuokrattu eikä hakijalla ole ennestään peltoa tai jos viljelijän hallintaan tullut lisäalue vastaa laatunsa ja sijaintinsa puolesta tilalla ennestään olevia lohkoja eikä sitä ole hankittu pelkästään kesannoitavaksi.

Vuonna 1995 ja 1996 viljelijän hallintaan tulleita alueita voi kesannoida, jos koko tila on vuokrattu tai ostettu tai tullut muutoin viljelijän hallintaan, eikä hakijalla ole ennestään peltoa tai jos viljelijä ei muutoin pysty täyttämään kesantovelvoitettaan tai jos viljelijän hallintaan tullut alue on vähintään 10 ha ja kooltaan suurempi kuin viljelijän hallinnassa ennestään oleva peltoalue.

Jos viljelijän hallintaan on tullut alueita tuotantoalueelta, jossa hänellä ei ole ennestään peltoa, voidaan uudella tuotantoalueella

sijaitsevia aloja kesannoida enintään niitä koskevan kesannointivelvoitteen verran.

19 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen pinta-alatukea ja kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/92) säädetään.

20 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä toulukokuuta 1996. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti